

לקוטי תורה • פרשת בהעלותך • מאמר 5

אם את כל דגי הים כו'

אילו היו כל דגי הים

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/behaaloscha/5](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/behaaloscha/5)

1 אם את כל דגי הים כוי. להבין הא לא שאלו דגים כלל אלא בשר. הענין כי משה אמר מאין לי בשר. "אילו נאספו כל דגי הים" וכו'. [יש להבין:] הרי הם כלל לא ביקשו דגים, אלא רק בשר. העניין הוא שמשה אמר: "מאין יהיה לי בשר?"

פ"י שהוא במדרגה מאד נעלה עד שא"א לירד למטה לקבל חיות מן הבשר כי הבשר מגשם כלומר, משה היה במדרגה נעלית מאוד, עד שלא היה יכול לרדת למטה ולקבל חיות מן הבשר, שכן הבשר מגשם. ולכן ע"ה [עם הארץ] אסור לאכול בשר רק ת"ח [תלמיד חכם / תלמידי חכמים] יכול להעלות כוי אבל לגבי מדרגת משה שהוא הגבה מאד נעלה אפילו עליי [עליה] זו ירידה תחשב. ולכן עם הארץ אסור באכילת בשר; רק תלמיד חכם יכול להעלות אותו וכו'. אבל ביחס למדרגת משה, שהייתה נעלית וגבוהה מאוד, אפילו עלייה זו נחשבת לירידה.

2 וזהו שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם כוי וזהו [פירוש] "שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו, ואתה אמרת בשר אתן להם" וגו'.

פ"י כי מאחר שאנכי היינו בחיי משה בקרב העם איך תאמר בשר אתן להם כוי כלומר: מאחר ש"אנכי", היינו בחינת משה, נמצא בקרב העם, כיצד תוכל לומר "בשר אתן להם" וגו'? וזהו הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם פ"י ומצא להם שהצאן ובקר ימצאם וישיגם ברדוף אחריהם להמשיכם למטה ויפלו ממדרגת משה כוי.

וזהו [פירוש] "הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם" משמעות "ומצא להם" היא שהצאן והבקר ימצאו אותם וישיגו אותם, מתוך שירדפו אחריהם כדי למשוך אותם למטה, והם יפלו ממדרגת משה וגו'.

ולזה אמר אם את כל דגי הים כוי כי הנה כל מה שיש ביבשה יש בים. והבשר שבים היינו דגים אלא שהים הוא מעלמא דאתכסיא ויבשה מאתגליא.

ועל כך אמר: "אם את כל דגי הים" וגו', שכן כל מה שיש ביבשה יש גם בים. הבשר שבים הוא הדגים, אלא שהים שייך לעולם המכוסה (עלמא דאתכסיא), והיבשה לעולם הגלוי (עלמא דאתגליא).

3 והנה הירידה הגדולה לבחי' עלמא דאתגליא לאכול בשר שביבשה להעלות כו' ולא יפול למטה בגשמיות

והנה, הירידה הגדולה אל בחינת העולם הגלוי, כדי לאכול את הבשר שעל היבשה ולהעלותו וכו', ולא ליפול למטה אל הגשמיות,

יש עצה ע"י ירידה תחלה לעלמא דאתכסיא דגים שבים שבהם ועל ידם יוכל אח"כ לירד יותר כו' ולכן מנהג ישראל לאכול דגים קודם בשר.

יש דרך לכך: לרדת תחילה אל העולם הנסתר, אל הדגים שבים, שבהם ועל ידם אפשר אחר כך לרדת עוד וכו'. לכן מנהג ישראל הוא לאכול דגים לפני בשר.

אך לגבי מדרגת משה אפי' [אפילו] אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם ג"כ שגם בחי' זו דדגים ימשיך ויוריד למטה ממדרגת משה

אבל ביחס למדרגתו של משה, אפילו אם "את כל דגי הים יאסף להם", נאמר גם "ומצא להם": גם בחינת הדגים הזאת תמשוך אותם ותוריד אותם למטה ממדרגת משה.

(והענין י"ל [יש לומר] כמ"ש במ"א דמשה הוא מבחי' אדם בארץ אצילות דלעילא דעליה אתמר ורדו בדגת הים כו' דהיינו שהוא למעלה גם מבחי' נשמות עליונות הנק' נוני ימא ועוף השמים כו')

(ואפשר לבאר את העניין כפי שמבואר במקום אחר: משה הוא מבחינת אדם שבדרך אצילות שלמעלה, שעליו נאמר "ורדו בדגת הים" וכו'; כלומר, הוא למעלה אפילו מבחינת הנשמות העליונות הנקראות "נוני ימא" ו"עוף השמים" וכו'.

ולכן גם בענין המזון ירידה היא לו אכילת דגים ובשר הגשמיים כיון שהוא למעלה גם מבחי' נוני ימא שבעולמות העליונים כו'

ולכן גם בעניין המזון, אכילת דגים ובשר גשמיים היא ירידה עבורו, שכן הוא למעלה אפילו מבחינת "נוני ימא" שבעולמות העליונים וכו'.

ואע"ג [ואף על גב] שהלחם הוא למטה מהבשר הרי שרשו גבוה יותר כמ"ש במ"א בענין שתי הלחם ע"ג [על גבי] שני הכבשים ותדע שבהמ"ז [שברכת המזון] אינו אלא על לחם כו' ועוד דהא המן ירד בזכות משה מזונא דחכמתא ועמ"ש בד"ה ואהיה אצלו אמון כו')

ואף שהלחם נמוך מן הבשר, שורשו גבוה יותר, כפי שמבואר במקום אחר בעניין שתי הלחם שעל גבי שני הכבשים; וראה, שברכת המזון נאמרת רק על לחם וכו'. ועוד, המן, מזונה של חכמה, ירד בזכות משה. וראה מה שכתוב במאמר המתחיל "ואהיה אצלו אמון" וכו').

אך הקב"ה הגיז שליו שהם עופות והם למעלה מבחי' בשר בהמה כי הוא מבחי' פני שור כו' בחיות שבמרכבה ועופות הם מבחי' כרובים כו'

אבל הקב"ה הזרים שליו, שהם עופות, והם למעלה מבחינת בשר בהמה; שכן בשר הבהמה הוא מבחינת פני שור וכו' שבחיות שבמרכבה, ואילו העופות הם מבחינת הכרובים וכו'.

וגם היו שמנים מאד כדאיתא בגמרא תליסר רפתא כו' כי בשרא סומקא בחי' גבורה ושמנונית בחי' חסד כו':

והם היו גם שמנים מאוד, כפי שמוכא בגמרא: "תליסר רפתא" וכו'. שכן בשר אדום הוא מבחינת גבורה, והשומן הוא מבחינת חסד וכו'.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/behaaloscha/5

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק